

János evangyélioma.

1. RÉSZ.

Az ige megtestesülése 1—14. János bizonyágtétele 15—19—34. Jézus és Mózes 16—18. Az első tanítványok 35—52.

Az ige megtestesülése 1—14.

Kezdetben volt az ige, Istennél volt és maga Isten volt az Ige. ² Ez volt kezdetben az Isten mellett. ³ Minden általa lett és nélküle semmi sem lett, ami lett. ⁴ Élet volt benne és az élet volt az emberek világossága. ⁵ A világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség nem fogadta be azt.

Volt egy János nevű ember, akit Isten küldött. ⁷ Ez bizonyásgul jött, hogy bizonyágot tegyen a világosságról, hogy általa mindenki hívővé legyen. ⁸ Nem ő volt a világosság, hanem, hogy bizonyágot tegyen a világosságról. ⁹ Az igazi világosság, aki minden embert megvilágosít, eljött már a világba. ¹⁰ A világban volt és a világ általa lett, de nem ismerte őt fel a világ. ¹¹ A tulajdonába jött, de az övéi nem fogadták be. ¹² Akik azonban befogadták, azoknak azt a méltóságot adta, hogy Isten gyermekei legyenek, akik bíznak az ő nevébe, ¹³ akik nem vérnek, nem is test indulatának, sem ember akaratának, hanem Istennek szülöttei. ¹⁴ És az Ige testté lett s közöttünk lakott (és mi szemléltük az ő dicsőségét, mint dicsőségét az Atya Egyszülöttének), telve kegyelemmel és igazsággal.

János bizonyágtétele 15.

János tett róla tanúbizonyágot és hangosan mondá: Ez az, akiről azt mondtam: Aki utánam érkezik, előttem lett, mert előbbvaló, mint én!

Jézus és Mózes 16—18

S mi mindnyájan az ő teljességéből nyertünk kegyelemre kegyelmet, ¹⁷ Mert a törvény Mózes által adatott, a kegyelem és az igazság pedig Jézus Krisztus által lett. ¹⁸ Istent soha senki nem látta, — az Egyszülött Fiú, aki az Atya ölön van, az ismertette meg őt!

János bizonyágtétele 19—34.

Ez is a János bizonyágtétele, mikor a zsidók Jeruzsálemből papokat és lévitákat küldtek ki hozzá, hogy megkérdezzék őt: Kicsoda vagy te? ²⁰ És ő megvallotta, és nem tagadta, hogy: Én nem a Krisztus vagyok. ²¹ Megkérdezték tőle: Hát kicsoda? Illés vagy-e? És mondá: Nem vagyok! A próféta vagy-e? Es felelé: Nem. ²² Mondák tehát: Ki vagy, hogy választ adjunk azoknak, akik minket elküldtek, mit mondasz magadról? ²³ És felelé: Én: kiáltónak szava a pusztában: Egyengessétek meg az Úrnak útját, — amint megmondotta Ézsaiás próféta. ²⁴ A kiküldöttek a farizeusok közül valók voltak, ²⁵ és megkérdezték tőle: Ha sem a Krisztus, sem Illés, sem a próféta nem vagy, miért keresztelsz hát? ²⁶ Felelvén nekik János, mondá: Én vízzel keresztetek, de köztetek áll, akit nem ismertek. ²⁷ Ő az, aki utánam jő, aki előttem volt, akinek nem vagyok méltó, hogy megoldjam sarúinak szíjját!

Ezek Betániában történtek, túl a Jordánon, ahol János szokott keresztelni.

Másnap megpillantja Jézust, amint feléje tart és monda: Íme, az Isten báránya, aki eltörli a világ bűneit! ³⁰ Ez az, akiről mondtam: Utánam érkezik egy ember, aki előttem lett, mert előbbvaló volt, mint én. ³¹ Es én nem ismertem őt, hanem azért jöttem a vízkeresztséggel, hogy őt kijelentsem Izráelnek. ³² És bizonyágot tett János, mondván: Láttam, ahogy a Lélek mint egy galamb szállott le az égből és rajta megpihent. ³³ De én nem ismertem őt, hanem aki engem elküldött, hogy vízzel kereszteljek, az mondotta nekem: Akinél látod, hogy a lélek leszáll és rajta marad, az keresztel Szentlélekkel. ³⁴ És én láttam, bizonyágot is tettem, hogy ez az Isten fia!

Az első tanítványok 35—52.

Másnap ismét ott állt János és két tanítványa. ³⁶ S látván ott Jézust járnikelni, mondá: Íme, az Isten báránya! ³⁷ Mikor a két tanítvány meghallotta az ő mondását, Jézus után ment. ³⁸ Jézus hátrafordult s látva, hogy azok ő utána mennek, mondá nekik: ³⁹ Mit kerestek? Azok pedig felelék: Rabbi (ami megmagyarázva: Mester), hol lakol? ⁴⁰ Mondá nekik: Jőjjetek és lássátok meg! Elmentek és meglátták, hol lakik. És nála maradtak azon a napon. Ekkor mintegy tíz óra volt. ⁴¹ A kettő közül, akik Jánostól ezt hallották és utána mentek, az egyik Simon Péter testvére, András volt. ⁴² Ez elsőbb is a tulajdon testvérel Simonnal találkozott és mondá neki: Megtaláltuk a Messiást! (ami megmagyarázva: Krisztus). ⁴³ És elvezette őt Jézushoz. Rátekintvén Jézus,

mondá: Te Simon vagy, a Jóna fia, ezentúl hívjanak Kéfásnak (a mi megmagyarázva: Kőszikla).

Másnap Jézus Galileába akart menni és Fülöppel találkozott, akinek mondá: Kövess engemet! ⁴⁵ Fülöp pedig Bétsaidából, András és Péter városából való volt. ⁴⁶ Találkozik Fülöp Natanáellel és mondja neki: Akiről Mózes írt a törvényben, meg a próféták, megtaláltuk József fiát, a Názáreti Jézust. ⁴⁷ Mondá neki Natanáel: Názáretből is támadhat valami jó? Mondá neki Fülöp: ⁴⁸ Jőjj és lásd meg! Mikor Jézus meglátta, hogy Natanáel hozzá megy, ezt mondom róla: Íme egy igaz izráelita, akiben nincsen csalárdság! ⁴⁹ Mondá neki Natanáel: Honnét ismeresz engemet? Felelé Jézus: Mielőtt Fülöp elhivott tégedet, láttalak, amint a fügefa alatt voltál. ⁵⁰ Felelvén mondá neki Natanáel: Mester, te vagy az Isten fia, te vagy az Izráel királya! ⁵¹ Felelvén Jézus mondá neki: Azért hiszesz, mert azt mondtam: Láttalak téged a fügefa alatt? Ezeknél nagyszerűbbeket fogsz látni. ⁵² És szólt: Bizony, bizony mondom néktek, ezentúl látni fogjátok, amint az ég megnyílik és amint az Isten angyalai fel és leszállanak az emberfiára!

2. RÉSZ.

A kánai menyegző 1—11. Jézus a templomot megtisztítja 12—25.

A kánai menyegző 1—11.

Harmadnap menyegző volt a galileai Kánában s Jézus anyja is ott volt. ² A menyegzőbe pedig meghívták Jézust és a tanítványait is. ³ Mikor elfogyott a bor, így szólt Jézushoz az ő anyja: Nincs boruk. ⁶ Mondá neki Jézus: Mi közünk egymáshoz, te asszony, nem jött még el az én óráim! ⁵ Az anyja azonban szólt a szolgálknak: Akármit mond nektek, tegyétek meg!

Volt ott hat köveder a zsidók mosakodására elhelyezve, egyenként két-három metrétásak. ⁷ Mondá azoknak (*a szolgálknak*) Jézus: Töltsétek meg a vedreket vízzel. És azok színültig megtöltötték. ⁸ Akkor mondá nekik: Merítsetek most és vigyetek a násznagynak. És vittek. ⁹ Mikor a násznagy a vízből lett bort megízlelte (nem tudta, hogy honnét van, de a szolgálak, akik a vizet merítették, tudták), odahívta a násznagy a vőlegényt és mondá neki: ¹⁰ Mindenki a jó bort adja fel előbb s mikor megmámorosodnak, akkor a gyengébbet, te meg a jó bort mostanáig tartogattad! ¹¹ Ezt tette Jézus, mint első csodáját, a galileai Kánában és nyilvánította az ő dicsőségét és hittek benne a tanítványai.

Jézus a templomot megtisztítja 12—25.

Ezután lement Kapernaumba úgy ő, mint az anyja, meg a fiútestvérei és a leánytestvérei, valamint a tanítványai is. De nem sokáig maradtak ott. ¹³ Közel volt a zsidók husvétja s Jézus Jeruzsálembe ment föl. ¹⁴ A templomban találta a tulkok, juhok és galambok árúsait, meg a pénzváltókat, amint üldögéltek. ¹⁵ És kötélből ostort készítve a juhokkal és tulkokkal együtt mind kiűzte őket a templomból, a pénzváltók pénzét is kiszórta, az asztalokat meg felforgatta, ¹⁶ a galambárúsoknak pedig ezt mondta: Hordjátok el ezeket innét, ne tegyétek az én Atyám házát kúfárkodás házává! ¹⁷ A tanítványainak pedig eszébe jutott, hogy meg van írva: A te házadért való buzgóság emészt engemet! ¹⁸ A zsidók azonban felelvén mondának neki: Mivel igazolod magadat előttünk, hogy ezeket cselekszed? ¹⁹ Felelé Jézus: Rontsátok le ezt a templomot és én három napon belül felépítem azt. ²⁰ Mondák a zsidók: Negyvenhat esztendőn át épült ez a templom és te három napon belül építéd azt fel? ²¹ Ő pedig ezt a maga testének templomárólmondotta. ²² Mikor aztán feltámadt a halottakból, ráemlékeztek a tanítványai, hogy ezt mondta, és hittek az Írásnak és a beszédnek, amit Jézus mondott.

²³ Mikor pedig húsvétkor az ünnepen Jeruzsálemben volt, sokan hittek az ő nevébe, látván a csodáit, amelyeket tett. ²⁴ Maga Jézus azonban nem bízta rájuk magát, mert mindenkit ismert ²⁵ s mert nem volt arra szüksége, hogy valaki bárkit is igazoljon, mert tudta, mi lakott az emberben.

3. RÉSZ.

Nikodémusz beszélgetése Jézussal 1—21. János bizonyágtétele 22—26.

Nikodémusz beszélgetése Jézussal 1—21.

Volt a zsidóknak egy Nikodémusz nevű főembere a farizeusak közül. ² Ez elment hozzá éjjel és mondá neki: Mester, tudjuk, hogy te Istentől jöttél tanítóul, mert senki sem képes azokat a csodákat megtenni, amiket te teszel, ha csak az Isten nincs vele. ³ Felele Jézus és mondá neki: Bizony, bizony mondom neked, ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja meg az Isten országát. ⁴ Mondá neki Nikodémusz: Hogyan születetik vén létére az ember? Csak nem mehet másodszer is vissza az anyjához, hogy megszület-hessék? ⁵ Felelé Jézus: Bizony, bizony, mondom neked, aki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be Isten orszá-

gába. ⁶ Ami testtől született, test az, ami pedig lélektől született, lélek az. ⁷ Ne csodálkozzál, hogy ezt mondtam: Újjonnan kell nektek születnetek. ⁸ A szél oda fú, ahova akar s hallod ugyan a zúgását, de nem tudod, honnét jön és hova megy. Így van mind, aki lélektől született. ⁹ Mondá Nikodémusz: Hogyan lehet ez? ¹⁰ Jézus felelé: Te vagy Izrael tanítója s ezeket sem tudod? ¹¹ Bizony, bizony mondom neked, azt beszéljük, amit tudunk és arról teszünk tanúbizonyságot, amit láttunk, de a mi bizonyágtételünket nem fogadjátok el. ¹² Ha akkor sem hisztek, mikor földi dolgokról beszélek, hogyan hisztek majd, ha a mennyiekről szólok? ¹³ Senki sem ment fel az égbe, hacsak nem az égből szállt alá: az emberfia, aki az égbe tartozik. ¹⁴ És amint Mózes felemelte a kígyót a pusztában, úgy kell az emberfiának is felemeltetnie, ¹⁵ hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. ¹⁶ Mert úgy szerette Isten a világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. ¹⁷ Mert nem azért küldte Isten az ő Fiát a világba, hogy megítélje a világot, hanem hogy megtartassék a világ általa. ¹⁸ Aki benne hiszen, nem ítéltetik meg, aki azonban nem hisz, már is megítéltetett, mert nem hitt az Isten egyszülött Fiának nevében. ¹⁹ Ez pedig a kárhozat, hogy a világosságot a világba jött, de az emberek inkább szerették a sötétséget, mint a világosságot, mert az ő cselekedeteik gonoszok valának. ²⁰ Mindenki ugyanis, aki gonoszt cselekszik, gyűlöli a világosságot s nem megy a világosságra, nehogy nyilvánvalókká legyenek az ő cselekedetei. ²¹ Aki azonban az igazságot cselekszi, az a világosságra megy, hogy kinyilvánuljon, hogy cselekedetei az Istenben történtek.

János bizonyágtétele 22—36.

Ezek után Jézus elment tanítványaival Júdea földjére és ott időzött velük és keresztelt. ²³ János pedig szintén keresztelt Ajnonban, Sálem közelében, mert sok víz volt ott. S hozzámentek és megkeresztelkedtek. ²⁴ Jánost ugyanis még ekkor nem vetették börtönbe. ²⁵ János tanítványai és a judeabeliek között pedig vita folyt a tisztálkodás felől. ²⁶ Elmentek hát Jánoshoz és mondák: Mester, aki nálad volt a Jordánon túl, akiről bizonyágot tettél, ime keresztel és mind őhöz mennek. ²⁷ Felelé János: Semmit sem képes az ember magához ragadni, hacsak az égből nem adatik neki. ²⁸ Magatok vagytok bizonyágaim, hogy megmondottam: Nem én vagyok a Krisztus, hanem hogy eléje vagyok elküldve. ²⁹ Akinek jegyese van, vőlegény az, a vőlegény barátja pedig aki ott áll és hallja őt, örvendve örvendez a

vőlegény hangján. Ez az én örömöm most teljesedett be.³⁰ Neki növekednie kell, nekem kisebbednem.³¹ Aki fölülről jön, az minden fölött van. Ami földből való, földi az és földiekről beszél, aki az égből jött, minden felett való³² és azokról tesz tanúbizonyságot, amiket látott és hallott, de bizonyágtételét senki sem fogadja el.³³ Aki elfogadja az ő bizonyágtételét, az megpecsételte, hogy az Isten igaz.³⁴ Mert akit Isten küldött, az az Isten beszédeit szólja, mert nem mértékkal adja az Isten a Lelket.³⁵ az Atya szereti a Fiút és mindent az ő kezébe adott.³⁶ Aki hisz a Fiúban, annak örök élete van; aki pedig nem enged a Fiúnak, nem lát életet, hanem rajta marad az Isten haragja.

4. RÉSZ.

Jézus és a samáriai asszony 1—42. Jézus Galileában 43—45. A kapernaumi főember gyermekének gyógygyítása 46—54.

Jézus és a samáriai asszony 1—42.

Mikor megtudta az Úr, hogy (a farizeusok meghallották, hogy Jézus) több tanítványt szerez és keresztel, mint János,² (ámbar maga Jézus nem keresztelt, hanem a tanítványai),³ akkor elhagyta Júdeát és ismét Galileába ment.⁴ Samárián kellett átmennie.⁵ Samáriának Szikár nevű városába érkezett tehát, közel ahoz a mezőhöz, amelyet Jákob az ő fiának, Józsefnek adott.⁶ Ott volt a Jákob forrása. Jézus az utazástól fáradtan azonmód a forráshoz ült. Mintegy hat óra volt.⁷ Egy asszony jött Samáriából, hogy vizet merítsen. Monda neki Jézus: Adjál innom.⁸ A tanítványai ugyanis a városba mentek, hogy ennivalót vegyenek.⁹ Mondá neki a samáriai asszony: Zsidó létedre hogyan kérhetsz te inni tőlem, aki samáriabeli asszony vagyok? (Mert nem szenvedhették a zsidók a samáriabelieket)¹⁰ Felelé Jézus: Ha ismernéd az Isten ajándékát és hogy ki az, aki azt mondja neked: adj innom: te kérted volna őt, és adott volna neked élő vizet.¹¹ Mondá neki az asszony: Úram, vödröd sincs, a kút is mély, honnét veszed hát az élő vizet?¹² Csak nem vagy te nagyobb, mint atyánk Jákob, aki nekünk ezt a kutat adta, amelyből maga is, gyermekei is, jószágai is ittak?!¹³ Felelé Jézus: Mindenki, aki ebből a vízből iszik, ismét megszomjazik,¹⁴ aki azonban abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, nem szomjazik meg soha többé: örök életre buzogó víznek forrása támad abban.¹⁵ Mondá neki az asszony: Uram, add nekem ezt a vizet, hogy se meg ne szomjazzam, se ne kelljen idejőnnöm meríteni.¹⁶ Mondá neki Jézus: Eredj, hívd el a

férjedet és jőjj vissza. ¹⁷ Az asszony felelé: Nincsen férjem. Mondá neki Jézus: Helyesen mondtad, hogy: nincsen férjem, ¹⁸ mert őt férjed volt s aki most a tied, az nem a férjed. Ezt igazán mondtad. ¹⁹ Felelé neki az asszony: Úram, látom, hogy próféta vagy te! ²⁰ A mi atyáink ezen a hegyen imádkoztak, ti azonban azt mondjátok, Jeruzsálemben van az a hely, ahol imádkozni kell. ²¹ Felelé Jézus: Hidd el nekem, asszony, hogy eljön az idő, amikor sem ezen a hegyen, sem Jeruzsálemben nem imádjátok az Atyát. ²² Ti azt imádjátok, akit nem ismertek, mi azt imádjuk, akit ismerünk, mert az üdvösség a zsidóságból támad. ²³ De eljön az idő, és ez most nagyon, amikor az igazi imádók az Atyát lélekben és igazságban imádják, aminthogy az Atya ilyeneket keres, hogy őt imádják. ²⁴ Lélek az Isten és akik őt imádják, szükség, hogy lélekben és igazságban imádják. ²⁵ Mondá neki az asszony: Tudom, hogy Messiás jön, az úgynevezett Krisztus, majd ha az eljön, meghirdet nekünk mindent. ²⁶ Mondá neki Jézus: Én vagyok az, aki veled beszélek. ²⁷ Erre megérkeztek a tanítványai és csodálkoztak, hogy asszonnyal beszél. De senki se mondta: Mit akarsz? vagy: Miért beszélsz vele? ²⁸ Az asszony pedig ott hagyta a vödrét, a városba ment és azt mondta az embereknek: ²⁹ Jertek, nézzétek meg azt az embert, aki mindent elmondott, amit cselekedtem, hátha ez a Krisztus!? ³⁰ Kimentek a városból és hozzá érkeztek.

³¹ Eközben kérték őt a tanítványok mondván: Mester, egyél. ³² Ő pedig mondá: Van nekem olyan enni valóm, amit ti nem ismertek. ³³ Mondának egymásnak a tanítványok: Csak nem hozott neki valaki enni! ³⁴ Mondá nekik Jézus: Az az én eledelem, hogy annak akarátát cselekedjem, aki engem elküldött és végrehajtsam az ő munkáját. ³⁵ Nem magatok mondjátok-e, hogy már itt a negyedik hónap és jön az aratás? Ime, azt mondom nektek, emeljétek fel a szemeiteket és nézzétek a mezőket, hogy már szökék az aratásra. ³⁶ Ime, az arató bért kap és gyümölcsöt gyűjt az örök életre, hogy egyformán örüljön a vető is, az arató is. ³⁷ Mert abban igaz e mondás, hogy más a vető és más az arató. ³⁸ Én kiküldelek titeket learatni azt, amit nem ti munkáltatok meg, mások munkáltakodtak, de ti állottatok bele azok munkájába.

³⁹ Abból a városból pedig sokan hittek benne a samáriabeliek közül a bizonyosságot tevő asszonynak ama mondása miatt: Mindent elmondott nekem, amit cselekedtem. ⁴⁰ Mikor tehát a samáriabeliek hozzá mentek, arra kérték őt, hogy maradjon náluk. És ő két napig maradt ott. ⁴¹ De sokkal többen hittek az ő maga beszéde miatt ⁴² s az asszonynak azt mondták: Most már nem a te beszéded miatt hiszünk, hanem mert magunk hallottuk és tudjuk, hogy valóban ez a világ üdvözítője: a Krisztus.

Jézus Galileában 43–45.

Két nap mulva pedig elment onnét Galileába. ⁴⁴ Mert maga Jézus tett bizonyosságot arról, hogy prófétának a tulajdon otthonában nincsen tisztessége. ⁴⁵ Mikor azért Galileába ment, befogadták őt a galileabeliek, akik mindazt látták, amiket Jeruzsálemben az ünnepen cselekedett, mert ők is elmentek az ünnepre.

A kapernaumi gyógyítás 46–54.

Azután ismét a galileai Kánába ment, ahol a vizet borrá változtatta. S volt Kapernaumban egy előkelő ember, akinek a fia beteg volt. ⁴⁷ Mikor ez meghallotta, hogy Jézus Júdeából Galileába érkezett, hozzá ment és kérte őt, menjen le és gyógyítsa meg az ő fiát. Mert halálán volt. ⁴⁸ Mondá neki Jézus: Ha csodákat és jeleket nem láttok, nem hisztek! ⁴⁹ Mondá neki az előkelő: Úram, jőjj le, mielőtt meghal a gyermekem! ⁵⁰ Felelé neki Jézus: Eredj el, a te fiad él. És hitt az ember a szónak, amit neki Jézus mondott és elment. ⁵¹ Már útban volt, amikor a szolgálói szembejöttek vele és hírül adták, hogy: A te fiad él! ⁵² Megtudakolta tőlük az órát, amelyben megkönnyebbedett. S azok mondanak: Úgy hét óra tájban hagyta őt el a láz. ⁵³ Megtudta hát az apa, hogy abban az órában, amelyben azt mondta neki Jézus: A te fiad él. S hívővé lett ő is, meg az egész háznépe.

⁵⁴ Ezt ismét mint második csodát tette Jézus, amikor Júdeából Galileába ment.

Raffay Sándor.